

TTT/43 - Sairaus, Parantaminen ja Jälleenrakennus

Sairauden Alkuperä ja Tarkoitus

Näin sanoo Herra...

1. Kun ihminen poikkeaa oikeamielisyyden polulta rukouksen ja hyvien tapojen puutteen vuoksi, Hän menettää moraalisen luonteenlujuutensa ja hengellisyytensä ja on paljastettuna kiusaukselle; heikkoudessaan Hän antaa tilaa synnille, ja se sairastuttaa sydämen.
2. Kuitenkin Minä tulen niin kuin lääkäri sairastuneen äärelle ja annan hänelle kaiken rakkauteni ja huolenpitonini. Minun valoni on kuin kristallinkirkas vesi kuumeen polttamille huulille ja kun Hän tuntee Minun balsamini otsallaan, Hän sanoo Minulle: "Herra, vain Sinun armeliaisuutesi voi pelastaa Minut; olen vakavasti sairas hengessä ja kuolema tulee minulle nopeasti."
3. Ja Minä kerron hänelle: "Sinä et tule kuolemaan, sillä Minä, joka olen elämä, olen tullut ja että kaikki mitä olet menettänyt, tullaan ennallistamaan." (220, 39)
4. Mitä ansiota voi ansaita sairas henkilö, joka on toimintakyvytön ponnistelemaan? Hänen ansionsa voivat olla suuret ja monet, jos Hän tietää kuinka pukeutua kärsivällisyyden ja hyväksynnän liiviin, jos Hän tietää kuinka olla nöyrä Jumalallisen tahdon edessä ja tietää kuinka ylistää Minua kipujensa keskellä, silloin hänen esimerkinsä tulee olemaan valo monille sydämille, jotka asuttavat pimeyttä ja jotka ovat antautuneet paheelle tai jotka ajattelevat kuolemaa, kun jotkut koettelemukset yllättävät heidät.
5. Nuo olennot, löytäessään poluiltaan uskon, nöyryyden ja toivon esimerkin nousemassa sydämestä, joka myös kärsii paljon, koska se kantaa myös hyvin raskasta ristiä, tulee tuntemaan, että heidän sydämiään on koskettanut valonsäde.
6. Ja niin on itse asiassa, koska he eivät ole onnistuneet kuulemaan omien omientuntojensa ääntä, oli tarpeellista, että he vastaanottavat omantunnon valon, minkä toinen veli lähettää heille esimerkillään ja uskollaan.
7. Älkää pitäkö itseänne lyötyinä, älkää kutsuko itseänne epäonnistuneiksi, älkää taipuko kärsimysten painon alla, pitäkää uskonne lamppu aina valaistuna edessänne; että uskonne ja rakkautenne tulevat olemaan pelastuksenne. (132, 38-39)

Parantuminen omalla Voimallanne

8. Te pyydätte Minua parantamaan teidät ja todella Minä sanon ettei ole ketään parempaa kuin te itse olemaan oma lääkärinne.
9. Mitä hyvää tekisi, jos Minä parantaisin teidät ja poistaisin kärsimyksenne, jos te ette vetäydy virheistänne, synneistänne, paheistanne, ettekä epätäydellisyyksistänne? Kipu ei ole sairauksienne alkuperä, vaan syntinne. Katsokaa, siinä kärsimyksenne alkuperä! Taistelkaa syntiä vastaan, vetäkää se pois itsestänne ja tulette olemaan terveitä, mutta teidän on se tehtävä, Minä vain opetan ja autan teitä.
10. Kun omantuntonne kautta löydätte kärsimysten alkuperän ja vakiinnutatte keinot taistella sitä vastaan, tulette tuntemaan Jumalallisen voiman runsaudessa, auttaen teitä saamaan riemuvoiton taistelussa ja voittamaan hengellisen vapauden.

11. Kuinka suuri tulee tyytyväisyytenne olemaan sen tuntemisesta, että omien ansioittenne kautta kykenitte vapauttamaan itsenne kivusta ja myös voittamaan rauhan. Silloin tulette sanomaan: Oi Minun Herrani, Sinun sanasi olivat Minun balsamini, Sinun Oppisi on ollut Minun pelastukseni! (8, 54-57)
12. Minun ihmiseni, todellinen parantamisbalsami, mikä kykenee parantamaan kaikki sairaudet, on peräisin rakkaudesta.
13. Rakasta hengelläsi, rakasta sydämelläsi ja rakasta mielelläsi ja sinulla tulee olemaan tarpeeksi voimaa parantaa, ei vain ruumiin sairaudet tai antamaan lohdutusta pieniin inhimillisiin kärsimyksiin, vaan myös tuntemaan kuinka ratkaista hengellisiä Mysteereitä ja suurta ahdistusta, hämmennystä ja hengen katumusta.
14. Balsami joka ratkaisee suuret koettelemukset, valaisee, tyyntyyttää surut ja sulattaa pois sorron kahleet.
15. Ihmiset, jotka on saatettu epätoivoon tieteen avulla, tulevat palaamaan takaisin terveyteen ja elämään tuon balsamin kosketuksella; henki, joka on eronnut, tulee palaamaan takaisin rakkauden sanalla veljeltä, joka kutsuu. (296, 60-63)
16. Hävittäkää kipu. Elämä, jonka Minä loin, ei ole kivulias; kärsimys tulee tottelemattomuudesta ja Jumalan lasten vioista. Kipu on luonteenomaista elämälle, minkä kevytmieliset ihmiset ovat luoneet.
17. Kohottakaa katseenne ja löytäkää Minun töitteni kauneus; valmistelkaa itsenne kuulemaan Jumalallinen konsertti. Älkää sulkeko itseänne pois juhlasta. Kuinka te tulette osallistumaan siihen, jos eristätte itsenne? Te tulette elämään surullisesti, kiusattuina ja sairaina.
18. Minä toivon teidän olevan sopusointuisia nuotteja yleismaailmallisessa konsertissa. Minä toivon teidän ymmärtävän, että te versotte elämän lähteestä ja että te tunnette, että Minun valoni on kaikissa omissatunnoissa. Kun te kaikki tulette välttämättömään kypsyyteen sanomaan: "Isä, alista Minun henkeni, kuin myös Minun tahtoni ja Minun elämäni, Sinun (Henkesi alaisuuteen)?"
19. Ymmärrättekö ettette voi nähdä kun aistinne ovat sairaita ja henkenne itsekkäästi eristetty polulta.
20. Te elätte sairauksien kidutuksessa tai niiden saamisen pelossa ja kuitenkin, mikä on fyysinen sairaus verrattuna hengen virheeseen? Ei mitään, jos henki tietää kuinka kasvattaa itsensä; sillä Minun armeliaisuudestani te voitte aina löytää avun.
21. Aivan kuten veri virtaa suonienne läpi ja antaa elämän ruumiille, niin myös Jumalan voima, kuten elämän vyöry menee henkenne läpi. Ei ole mitään syytä olla sairas, jos noudatatte lakia. Elämä on terveyttä, iloa, onnellisuutta ja sopusointua ja ollessanne sairaita, te ette voi olla Jumalallisten tavaroiden varasto.
22. Olittepa epäterveitä mielessä, sydämessä tai ruumiissa, Mestari kertoo teille, että pyytäkää henkeänne, joka on Kaikkivaltiaan lapsi, palaamaan takaisin polulle, parantamaan sairautenne ja auttamaan teitä heikkouksissanne. (134, 57-59)

Ihmisolentojen Kunnostaminen

23. Turhamaisuus, heikkous, joka on manifestoitu ensimmäisestä ihmisestä alkaen, tullaan torjumaan hengellisyyden kautta. Se on taistelu, joka on aina ollut olemassa hengellisyyden ja aineellisuuden välillä, sillä vaikka henki on kallellaan ikuiseen ja ylevöityy Isän olennaisen etsimisessä, aineellinen katsoo vain sitä, mikä tyydyttää ja imartelea sitä, jopa kun tämä on hengelle haitta.

24. Kamppailu, mikä on läsnä jokaisessa ihmisolennossa, on voima mikä on peräisin ihmisten itsensä sisältä, heidän maailmasta saamansa vaikutteen mukaan, sillä se mikä on aineellista, etsii kaikkea sitä mikä liittyy sen omaan luonteeseen.

25. Jos henki onnistuu kesyttämään ja kanavoimaan tuon voiman, se on saattanut sopusointuun kaksi luonnettaan oman olemuksensa sisällä ja tulee tavoittamaan edistymisensä ja ylevöitymisensä. Jos toisaalta se sallii itsensä olevan aineellisen muodon voiman hallitsema, se tullaan suostuttelemaan pahaan: laiva ilman peräsintä myrskyn keskellä.

26. Te, epäuskoiset ja epäileväiset, ette voi uskoa oikeudenmukaisuuteen maailmassa, ettekä voi onnistua käsittämään rakkauden ja hyveen elämää maapallollanne. Sanalla sanoen: Te ette usko olevanne kyvykkäitä mihinkään hyvään, eikä teillä ole uskoa itseenne.

27. Minä uskon teihin. Minä tiedän perustuksen, mikä on kussakin Minun lapsessani, koska Minä muotoilin sen ja Minä annoin sille elämän Minun rakkauteni kautta.

28. Minulla on toivoa ihmisille. Minä uskon heidän pelastumiseensa, heidän tulemiseensa arvollisiksi ja heidän ylevöitymiseensä; sillä kun Minä loin heidät, Minä annoin heille kohtalon hallita maapalloa, tehden siitä rakkauden ja rauhan asuinpaikan; kuin myös heidän henkiensä tulevan taotuksi tulevassa kamppailussa, ansioilla, asuakseen Täydellisyyden Kuningaskunnan valossa, mikä kuuluu heille ikuisen perinnön kautta. (326, 44-46)